

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoCsp/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219202264
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4219202264.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Viery Koscelanskej a JUDr. Eriky Madarászovej v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o. so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému: P. T., nar. X.X.XXXX, bytom H., o zaplatenie 1 488,80 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 8Csp/93/2019-93 zo dňa 15. januára 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj vo výroku o náhrade trov konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 907,31 eur spolu s úrokom s omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 05.7.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V časti o zaplatenie 581,49 eur s príslušenstvom súd žalobu zamietol. V časti o zaplatenie zmluvných úrokov 25% ročne zo sumy 1304,- eur od 05.07.2016 do zaplatenia konanie zastavil. Posledným výrokom súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 21,88%. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497, § 499, 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1,2 § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, § 23a ods. 1,2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, § 151 ods. 1, §154 ods. 2 CSP.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu dňa 24.6.2019 domáhal uloženia povinnosti žalovanému sumu istiny vo výške 1488,80 eur, s úrokom 25% ročne zo sumy 1304,- eur od 5.7.2016 až do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1488,80 eur od 5.7.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. Dňa 1.8.2019 zobral žalobca čiastočne žalobu späť a to v časti úroku 25% ročne zo sumy 1304,- eur od 5.7.2016 až do zaplatenia a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Následne žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu istinu vo výške 1488,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1488,80 eur od 5.7.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. Zmluva o úvere bola uzavretá dňa 19.11.2015 s právnym predchodcom žalobcu a to Cetelem Slovensko a.s. Dňa 30.6.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti medzi pôvodným veriteľom (CETELEM a.s.) a žalobcom.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil, že dňa 19.11.2015 uzatvorili strany sporu (pred tým Cetelem) a žalovaný úverovú zmluvu. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1304,- eur. Žalovaný mal platiť 20 mesačných splátok po 83,07 eur, celkom 1607,80 eur. Žalobca svoju pohľadávku ku dňu predčasného zosplatnenia úveru 4.7.2016 vyčíslil na sumu vo výške 1488,80 eur, ktorá pozostávala z úverovej istiny 1304 eur, dlžných úrokov, poplatkov, poistného vo výške 184,80 eur. Žalovaný dlžnú sumu titulom predčasne zosplatneného úveru neuhradil,

keď z predloženého výpisu z úverového účtu mal súd preukázané realizované transakcie na tomto účte. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti neprevzal. Súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pripravené pre spotrebiteľa vopred a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím.

4. S poukazom na vykonané dokazovanie vyhovel súd prvej inštancie žalobe len v časti o zaplatenie sumy 907,31 eur, t.j. žalovaná suma 1488,80 eur mínus 581,49 eur ako 7 premlčaných splátok za obdobie od 15.12.2015 do 15.06.2016 po 83,07 eur s poukazom na § 54a OZ). V časti o zaplatenie sumy 581,49 eur s prísl. žalobu ako nedôvodnú zamietol. Ďalej uviedol, že čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 25 % ročne zo sumy 1604 eur od 5.7.2016 (splatnosť bola určená právnym predchodcom žalobcu ku dňu 4.7.2016) do zaplatenia súd v tejto časti považoval žalobu za nedôvodnú a preto ju v tejto časti zamietol. V tejto súvislosti súd dospel k záveru, že žalobca má nárok na zmluvný úrok len do času účinkov vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (ktorej zmysel spočíva v predčasnom zosplatnení záväzku dlžníka z dôvodu porušovania zmluvných povinností dlžníkom), pretože týmto jednostranným právnym úkonom sa pohľadávka veriteľa predčasne stáva splatnou v celom rozsahu. Vzhľadom aj na účel zmluvného úroku, ktorým je odplata za poskytnuté peňažné prostriedky, vyhlásením splatnosti úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, stratil žalobca právo uplatňovať si zmluvné úroky aj naďalej. Podľa názoru súdu prvej inštancie dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov platia len do splatnosti dlhu a od splatnosti úveru je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj z úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi.

5. Následne súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, pretože žalovaný bol v omeškaní s plnením dlhu. Žalobcom uplatnený úrok z omeškania je v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, keď v predmetnej veci bol žalobca úspešný v 60,94% (požadoval sumu 1488,80 Eur) a žalovaný v 39,06 %, preto úspech žalobcu bol určený na 21,88% (priznaná bola suma 907,31 Eur) .

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok žalobcu nemožno priznať v celej výške z dôvodu čiastočného premlčania nároku. Žalobca mal za to, že z ust. § 565 Občianskeho zákonníka, vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatnenie dlhu v celej výške len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Predmetné zákonné ustanovenie predstavuje právo veriteľa, nie jeho povinnosť. Ak by veriteľ nevyužil svoje právo na splatenie celého zvyšku dlhu, naďalej by bol oprávnený požadovať len zaplatenie už splatných splátok, t. j. premlčacia doba by plynula pri každej splátke samostatne. Žalobca poukázal na to, že z ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, vyplýva len obmedzenie veriteľa za akých podmienok môže uplatniť svoje právo na zosplatnenie celej pohľadávky, t. j. až po uplynutí 3 mesiacov s omeškaním splatnej splátky. Predmetné ustanovenie však nemajú žiaden vplyv na plynutie premlčacej doby. Do momentu predčasného zosplatnenia dlhu (04.07.2016) sa podľa názoru žalobcu nemohli jednotlivé mesačné splátky premlčať. Žalobca pripomenul, že v zmysle bodu 3.1 časti 3 úverovej zmluvy bolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že v prípade takéhoto dojednanja splatnosti sa stane splatným celý zostávajúci dlh a 3 ročná premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie celého zostávajúceho dlhu začína plynúť odo dňa, keď sa stal splatný celý dlh. Žalobca mal za to, že dodržal postup v zmysle vyššie uvedených ustanovení, keďže na základe predložených oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bol úver veriteľom zosplatnený až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splatných splátok. V závere svojho odvolania žalobca uviedol, že dňa 04.07.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Nasledujúci deň, t. j. 05.07.2016 žalobca mohol svoje právo vykonať prvý raz. Žalobný návrh bol podaný na súd dňa 24.06.2019, t. j. v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka si žalobca svoj nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj vo výroku o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 24.06.2019 domáhal zaplatenia sumy 1488,80 eura spolu s úrokom 25% ročne zo sumy 1304,- eur od 5.7.2016 až do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1488,80 eur od 5.7.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. V priebehu konania zobral žalobca dňa 01.08.2019 čiastočne žalobu späť v časti úroku 25% ročne zo sumy 1304,- eur od 05.07.2016 do zaplatenia. Okresný súd následne rozhodol napadnutým rozsudkom.

11. Podľa § 53 ods. 9 CSP, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa § 565 CSP, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky

13. Predmetom odvolacieho konania bol iba zamietajúci výrok, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o zaplatenie sumy 581,49 eura s príslušenstvom dôvodiac, že žaloba je v tejto časti premlčaná. Argumentoval, že napriek zosplatneniu celého úveru, považuje 7 mesačných splátok po 83,07 eura za obdobie od 15.12.2015 do 15.6.2016 za premlčané. Po prejednaní veci dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom zamietajúcom výroku (a v súvisiacom výroku o trovách konania) zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka pri dohodnutom plnení v splátkach, plynie premlčacia doba odo dňa zročnosti každej jednotlivkej splátky. Ak sa však pre nesplnenie niektorej splátky stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky. Podstatné pre začatie plynutia premlčacej doby v tomto prípade je posúdenie, ktorá nespĺnená splátka spôsobila splatnosť celého dlhu (úveru). Keďže ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, je nutné zohľadniť aj ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z uvedeného vyplýva, že dodávateľ pred uplatnením práva podľa § 565 musí v lehote nie kratšej ako 15 dní upozorniť spotrebiteľa, že dané právo (zosplatnenie celého dlhu) využije. Zároveň musia uplynúť aspoň tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky. Pokiaľ dodávateľ toto právo nevyužije a mimoriadnu splatnosť dlhu - úveru nevyhlási, dlh je aj naďalej splatný v jednotlivých splátkach dohodnutých v zmluve a tieto sa premlčujú samostatne. Ak však pre nesplnenie niektorej zo splátok nastane splatnosť dlhu, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky. Premlčacia doba na zaplatenie takto zosplatneného dlhu začína plynúť skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu. Uplatniť inštitút zosplatnenia celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je právom veriteľa, nie jeho povinnosťou. Pokiaľ veriteľ toto právo dané mu v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka nevyužije, plynie premlčacia doba pre jednotlivé splátky samostatne. Ak však veriteľ dané právo využije, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka).

15. V predmetnej veci z dokazovania nesporne vyplynulo, že právny predchodca žalobcu zosplatnil úver listom zo dňa 12.7.2016 a celý dlh sa stal splatným ku dňu 4.7.2016. Je možné súhlasiť s tvrdením žalobcu, že úver bol veriteľom zosplatnený až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splatných splátok, pretože z prehľadu neuhradených splátok je zrejmé, že žalovaný bol v omeškaní od počiatku úverového vzťahu, teda od prvej mesačnej splátky. Zo spisu však nevyplýva, či boli dodržané zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru. Súd prvej inštancie uvedené skutočnosti neskúmal, iba v bode 14 napadnutého rozsudku stroho konštatoval, že splatnosť bola určená právnym predchodcom žalobcu ku dňu 04.07.2016. Súd teda v súvislosti s posúdením inštitútu premlčania neposudzoval platnosť zosplatnenia dlhu, ktorým je posúdenie premlčania nároku žalobcu priamo ovplyvnené. Súd prvej inštancie vôbec nezohľadnil ustanovenia § 103, § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, z ktorých vyplýva, že v prípade neplnenia povinností dlžníkom (nesplácania úveru), veriteľ najskôr vyzve dlžníka na zaplatenie splatnej splátky a ak napriek tomu dlžník neplní, môže uplatniť svoje právo a zosplatniť celý dlh pre nesplnenie niektorej splátky s tým, že tak môže vykonať najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Z dokazovania vôbec nevyplýva, či bol dlžník (žalovaný) riadne vyzvaný na zaplatenie v súvislosti s jeho omeškáním a ani to, pre ktorú neuhradenú splátku došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti.

16. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že uvedené ust. § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ nemajú žiaden vplyv na plynutie premlčacej doby. Naopak z vyššie uvedeného vyplýva, že pokiaľ by dlh nebol zosplatnený v súlade so zákonnými podmienkami v § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, je potrebné skúmať premlčanie každej jednotlivkej splátky samostatne. Ak naopak v ďalšom konaní súd prvej inštancie ustáli, že pri zosplatnení úveru bol dodržaný zákonný postup, v takomto prípade bude potrebné posudzovať začiatok plynutia premlčacej doby pri jednotlivých splátkach do zosplatnenia, a premlčanie zvyšného dlhu od splatnosti splátky, v dôsledku ktorej žalobca uplatnil právo podľa § 565 OZ. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Je zrejmé, že citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka), teda začína plynúť skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu. V danej veci samozrejme musí súd prvej inštancie vziať do úvahy, že predmetom konania bude už len suma 581,49 eura s príslušenstvom.

17. V neposlednom rade odvolací súd poukazuje na ust. § 295 CSP, podľa ktorého súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Uvedené ustanovenie má za cieľ poskytnúť spotrebiteľovi čo najväčšiu mieru ochrany jeho práv garantovaných hmotným právom, teda ide o zaoštarávanie a vykonávanie dôkazov v prospech spotrebiteľa ex officio. Vykonávanie dôkazov aj bez návrhu by malo smerovať nielen k posúdeniu neprijateľnosti tých ustanovení spotrebiteľskej zmluvy alebo iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, na ktorých je založený nárok tvrdný v žalobe, ale malo by smerovať k posúdeniu všetkých okolností súvisiacich s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy.

18. Zároveň odvolaciemu súdu neuniklo, že súd prvej inštancie v bode 14 odôvodnenia rozsudku odôvodňuje zamietnutie nároku žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov 25% ročne zo sumy 1304,- eur od 05.07.2016 do zaplatenia, pričom výrokom III. rozsudku bolo konanie v tejto časti zastavené. Keďže uvedený výrok nebol odvolaním napadnutý, odvolací súd sa ním bližšie nezaoberal.

19. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nevykonaním riadneho dokazovania v spotrebiteľskom spore zo strany súdu, je potrebné konštatovať nedostatočne zistený skutkový stav a následne aj nesprávne právne posúdenie danej veci. V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude

postupovať naznačeným smerom, teda doplní dokazovanie na zistenie toho, či došlo k riadnemu zosplatneniu úveru a v závislosti od uvedeného posúdi premlčanie zostávajúceho nároku žalobcu. Úlohou súdu prvej inštancie v novom rozhodnutí bude znovu rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť v zmysle požiadaviek kladených na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).